

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 123

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 20 d'octubre del 1998, a les 16,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PREGUNTES:

RGE núm. 4343/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Miquel Gascon i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aportació del Govern central al Pla nacional de drogues. 5278

RGE núm. 4344/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Miquel Gascon i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a criteris emprats pel Govern central per al repartiment del Pla nacional de drogues. 5278

I.- INTERPEL·LACIONS:

1) RGE núm. 3464/98, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a mancances en l'organització dels campionats d'Espanya de la Joventut, celebrats els dies 22, 23 i 24 de juny a Mallorca. *(Debatuda en el Ple d'avui matí)*

II.- ESCRIT RGE núm. 3180/98, presentat pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, mitjançant el qual sol·licita la creació d'una comissió no permanent d'investigació sobre l'actuació del Govern en relació amb l'empresa Isba.

5279

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 3744/98, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a gestió dels impostos especials per part de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

5287

2) RGE núm. 2912/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a candidatura de Vicenç Ferrer al Premi Nobel de la Pau.

5288

EL SR. PRESIDENT:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Vagin ocupant, per favor, els seus escons que anam a començar aquesta sessió plenària.

Pregunta RGE núm. 4343/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Miquel Gascon i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aportació del Govern central al Pla nacional de drogues.

Veurem dues preguntes que havien estat ajornades previ acord entre els consellers, qui formula la pregunta i la Mesa, referida la primera a criteris emprats pel Govern central per al repartiment del Pla nacional de drogues, que formula el diputat del Grup Parlamentari Socialista Sr. Miquel Gascon.

Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. La primera pregunta seria: quina és la quantitat que aporta el Govern central a aquesta comunitat autònoma provinent del Pla nacional contra la droga? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. La quantitat per enguany del Pla nacional de drogues pujarà a 89.157.000 pessetes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, vol tornar a fer ús de la paraula?

Pregunta RGE núm. 4344/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Miquel Gascon i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a criteris emprats pel Govern central per al repartiment del Pla nacional de drogues.

Passam idò a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Miquel Gascon, del Grup Parlamentari Socialista: Coneix el Sr. Conseller de Sanitat els criteris que ha emprat el Govern central per al repartiment del Pla nacional de drogues?, i quina valoració en fa.

Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. Donat que no trobam una relació gaire correcta quant al repartiment que es fa a les distintes autonomies pel Pla nacional de drogues, voldríem saber si coneix el conseller els criteris que ha emprat el Govern central per fer aquest repartiment i quina és la seva valoració. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Sí, Sr. President. Els criteris per a la distribució dels fons del Pla nacional de drogues, al marge del fons que ens pugui correspondre per decomís a narcotraficants, són uns criteris establerts fa bastants d'anys i que estan sotmesos a una comissió interautonòmica per revisar-los però, dissortadament, aquests darrers sis anys ha estat impossible que totes les comunitats autònomes es posassin d'acord en uns nous criteris que permetessin una nova distribució. Essencialment aquesta és capítativa, per un costat, i també té altres conceptes, a més del capítatiu i complementaris, com són el nombre de detinguts o de presos per temes de droga, el nombre de malalts de sida...; és a dir, hi ha una sèrie de variables que són les que ens duen a l'obtenció d'un valor determinat en el qual cap dels consellers de cap comunitat autònoma hi estan d'acord. Per tant, o és un bon acord o és un mal acord, però és l'acord que hi ha en aquests moments, els darrers sis anys i que està, naturalment, sotmès a revisió.

La pregunta concreta sobre quina és la valoració que feim, és que pensam que podríem accedir a algun increment respecte a aquestes quantitats però, vaja, no creim que en un nou repartiment poguéssim arribar molt més enllà d'aquesta quantitat que li he dit.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. En el Pla nacional contra drogues es parla precisament d'Eivissa com un dels llocs on s'experimenten noves drogues a l'Estat espanyol, el Pla ho recull específicament. Vostè l'any passat ens deia també que aquest criteri era de població de dret, però ens deia que precisament el comissari regional de drogues és el director general de Sanitat i que a la propera reunió proposaria algunes variacions, que era això que ens ha dit del nombre de drogaaddictes, del nombre de malalts de sida i altres, i que vostè tenia una reunió -i parlo del 6 de maig del 97- el dia següent amb el comissari nacional per intentar incrementar aquestes ajudes o cercar finançament.

Pel que deduesc, el desacord entre les autonomies impedeix un augment en la quantitat per a Balears quan sabem que si només es compta la població de dret realment és injust, perquè a Balears el nombre de drogaaddictes no té res a veure amb la població de dret. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

No és exactament així -Gràcies, Sr. President- i segurament no m'he explicat del tot bé, donada l'estret temps que té per explicar-se en tràmit de preguntes aquesta qüestió. Voldria dir i afegir que totes les comunitats autònomes han percebut una disminució lineal del 4,59% respecte a l'any anterior, és a dir, el Pla nacional de drogues ha aplicat una disminució a cada comunitat autònoma d'un 4,59% del que li corresponia per repartiment dels doblers del Pla nacional, només que l'increment que ha tengut Balears respecte al fons d'incautació a narcotraficants, que ha estat de 9.500.000 pessetes, ens permet arribar a la mateixa quantitat que teníem l'any passat, però vull insistir en el fet que ens hem mantingut dins un context en el qual el Pla nacional ha provocat una disminució gairebé d'un 5%, d'un 4,5% a totes les comunitats autònomes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

II.- Escrit RGE núm. 3180/98, presentat pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, mitjançant el qual sol·licita la creació d'una comissió no permanent d'investigació sobre l'actuació del Govern en relació amb l'empresa Isba.

Passam al següent punt de l'ordre del dia que fa referència a debat de la proposta de creació d'una comissió no permanent d'investigació. Per defensar-la té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, Sr. Eberhard Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOI:

Sr. President, senyores i senyors diputats, a la investidura del president Matas jo li vaig dir una cosa que sé que el va irritar, li vaig dir que la seva pretensió de girar pàgina respecte a l'etapa anterior, conflictiva etapa anterior de la Comunitat Autònoma, aquesta girada de full ell no la podia fer perquè ell formava part d'aquesta pàgina. I la veritat és que, malauradament, els esdeveniments posteriors d'aquests dos anys i busques des d'aquell juny del 96, la veritat és que no han fet més que donar-nos la raó.

La veritat és que no hi ha hagut una ruptura amb el passat en aquesta comunitat autònoma. Multitud de fets ens ho han vengut, com he dit, a confirmar: des d'aquella malaurada confirmació del Sr. Berastain com a conseller del primer govern Matas, el fet que mai no s'hagi entrat -a hores d'ara encara està per veure- en una crítica respecte a l'etapa anterior per part del president Matas, temes que vaig recordar del Reglament d'incompatibilitats, de sindicatura de Greuges i Comptes, etc., etc.; el fet que s'hagin bloquejat totes les comissions d'investigació aquí proposades hagués estat una prova d'un nou tarannà i d'un girar pàgina donar llum verda a aquestes comissions d'investigació; el tema del Tribunal Superior de Justícia, que vaig recordar també en el debat de política genera. El fet de com s'utilitza la majoria absoluta d'aquest parlament per trepitjar-lo d'una manera sistemàtica cada vegada que fa falta al grup majoritari d'aquest parlament, que presideix el Sr. Matas; el darrer episodi d'aquests abusos ha succeït fa escassament 15 minuts... L'amiguisme a la funció pública i, efectivament, el tema d'Isba, que el tema d'Isba i Pla de 8 és el primer cas de corrupció política *strictu sensu* amb el qual ensopega el Govern Matas, topa el Govern Matas.

Per què és un cas de corrupció política? Perquè és corrupció política, evidentment, utilitzar el poder polític per afavorir interessos privats en detriment dels interessos generals. Això és la corrupció política, independentment del fet que hi hagi responsabilitats penals o no, i el cas d'Isba-Pla de 8 és clarament un cas de corrupció política i, per tant, era una prova de foc respecte a aquest nou pretès tarannà amb el qual el Govern Matas s'enfrontava als casos de corrupció. La veritat és que de la prova han sortit suspesos el Sr. Matas i el seu govern perquè s'han enfrontat de la mateixa manera que es varen enfrontar en etapes anteriors: negar-ho tot, tapar-ho tot i, evidentment, no demanar qualsevol tipus de responsabilitat.

Jo no crec necessari recordar a aquesta cambra ni als mitjans de comunicació els entrellats d'aquell cas, el cas de Pla de 8, un triangle que tenim que és el sector del joc, -molt relacionat tant amb Isba com a empresa, com a societat de garantia recíproca perquè, efectivament, hi havia molts d'avalis relacionats amb el joc tramitats per aquesta empresa- el joc, la pròpia empresa Isba, que té, evidentment, una relació important en el sector del joc i també amb el govern autònom perquè era una empresa pública, perquè el seu director general és el mateix que és ara, quan era empresa pública, perquè hi ha una participació del Govern, etc., etc., i, efectivament, el tercer vèrtex del triangle és el propi govern, el propi govern que dóna les llicències del joc, que té aquesta relació que he dit amb Isba. És un triangle explosiu i que no tendria cap tipus de problema, que no presentaria cap tipus de problema si dins aquest triangle tot el que es mou fos gent honrada, però efectivament hi va haver gent *vivales* que va voler donar el *pelotazo* a partir d'aquest triangle, donant peu a un cas típic -insistesc- de corrupció política aprofitant-se econòmicament d'això.

El que cohesionava tot aquest triangle, el que unia tot això, la peça clau, la clau de volta d'aquesta qüestió era, evidentment, el representant o la representant del Govern a Isba. Ella estava a la conselleria, està a la conselleria que té relació amb aquest cas, està a Isba com a representant del Govern i, efectivament, es va ficar per persona interposada en el sector del joc a través de l'empresa Pla de 8.

El Govern no va trobar res a dir a això, no hi va trobar res d'estrany, -no és vera, Sr. Rami?- no varen trobar res d'estrany. Si no hi havia res d'estrany, per què s'actuava per persones interposades?, com es va fer. Per què el director gerent va dir que actuava a través de la seva dona per no haver de parlar d'incompatibilitats amb el Banc d'Espanya? Per què es va retirar la sol·licitud de llicència per actuar com a operador amb màquines tipus B si no hi havia res per ocultar? Per què la junta directiva de l'Associació de Comerciants de màquines associades per monedes va dir que era moralment reprovable, que estudiarien accions judicials, que era competència deslleial, que era informació privilegiada, que era un escàndol? Per què va amenaçar amb llevar els avals d'Isba? Per què fins i tot el president de la CAEB, que no està -per a tranquil·litat de tothom- afiliat a Esquerra Unida, va qualificar com a mínim d'error lamentable aquest fet? Perquè tothom tenia una percepció absolutament distinta d'aquesta lamentable percepció oficial del Govern Matas que va qualificar aquests fets com una anècdota sense importància, això a la junta d'accionistes.

I efectivament, per què demanam una comissió d'investigació? Per veure si això realment és un cap de corrupció? No, això està absolutament ventilat, sabut i documentat per qualsevol que es vulgui acostar objectivament a aquest tema. No és per això, que demanam una comissió d'investigació, això està més clar que l'aigua.

Demanam una comissió d'investigació perquè hi ha hagut, precisament, una actitud obstruccionista del Govern a l'hora de facilitar informació. El Sr. Rami va protagonitzar el dia 5 de maig en aquest parlament una actitud absolutament lamentable de negar-se a donar resposta sistemàticament a les sis preguntes que des de diferents grups parlamentaris li varen plantejar en aquelles dues sessions de matí i capvespre sobre aquesta situació: "No sé res", "això és un problema d'Isba", "a mi què em conta"..., aquesta va ser la resposta del Govern quan el representant del Govern en aquesta empresa era precisament la peça clau d'un cas de corrupció.

I, naturalment, si davant un cas d'aquestes característiques el Govern tanca els ulls, per què el Parlament no es pot demanar quines altres coses passen i un mitjà de comunicació no ha tengut la informació, la possibilitat de treure'l a la llum? Quina tranquil·litat podem tenir respecte al que fan els nostres representants del nostre govern a diferents empreses? La veritat és que la proposició queda curta, l'escrit no hauria de ser només per investigar Isba, hauria de ser per investigar Coral Balear, per investigar Balears d'Innovació Tecnològica, Bitel, i, en definitiva, totes les empreses que estiguin participades minoritàriament pel Govern, perquè si en aquestes empreses es donen casos com el que hem dit de Pla de 8, el Sr. Rami i el conjunt del Govern ho troben absolutament normal i, per tant, sabem que no faran res per impedir-ho.

En tercer lloc demanam fer una comissió d'investigació perquè volem aclarir aquest famós expedient de l'aportació de 470 milions de pessetes al fons de provisió tècnica de l'empresa Isba que es va fer el dia 31 de desembre del 1997 amb una certa nocturnitat. Isba té precedents ja de pèrdua de doblers públics en afers més aviat tèrbols; hi ha el tema de Bayopsa i hi ha el tema del Brokerval i, per tant, ens interessa saber si es fa una aportació d'aquestes característiques, 470 milions de pessetes en fons de provisió tècnica en un moment determinat, saber per què s'ha fet amb aquests criteris, etc.

Perquè, efectivament, quan el Govern, en aquest parlament parlant del tema, ens va dir la quantitat de llocs de feina que creava Isba, etc., etc., i que era una empresa solvent, el que no ens va dir és que la solvència d'aquesta empresa la tenia per mor, precisament, d'aquesta injecció de doblers que li havia donat la conselleria i el conjunt del Govern. Això ho reconeix el mateix director general en declaracions a la premsa el dia 26 de març i, fins i tot, a la junta d'accionistes de dia 9 de juny el president d'Isba diu que la injecció de 470 milions de pessetes del Govern "ha salvado las cuentas de la sociedad". Bé, si parlem d'això, de salvar las cuentas de la sociedad, ens interessa saber amb quins criteris el Govern ha salvat els comptes d'aquesta societat, per què aquests comptes d'aquesta societat estaven a punt de naufragar i, en definitiva, quines garanties tenim -i això és el més important- que no ens torni a passar el que ens ha passat amb altres participacions minoritàries del Govern en empreses: el tema de Societat Balear de Capital Risc, on perdem 400 milions de pessetes darrere el famós cementiri de Bon Sossec, o la quantitat de doblers públics que es varen perdre amb el tema de Yanko.

Jo crec que hem de tenir el coratge des d'aquest parlament de vetllar pels interessos públics i, més en concret, pels doblers que surtin de la butxaca dels ciutadans, ja que el Govern no ho fa com la pròpia història recent ens demostra.

En definitiva i per concloure, això no és un atac ni a l'empresa Isba ni, evidentment, a qualsevol tipus d'empresari o d'assalariat que es guanyi la vida honradament. Això és una iniciativa que parteix d'una posició absolutament contrària contra els especuladors, contra els corruptes que es volen guanyar les sopes sobre les esqueses i la suor dels altres. No volem investigar només un cas de corrupció, aquest cas de corrupció ha estat avortat pels mitjans de comunicació, aquest cas de corrupció està, des del nostre punt de vista, prou aclarit. Volem preservar els interessos generals, i no tenim un govern que ens doni garantia de preservació d'aquests interessos generals i d'aquests doblers públics. No volem atacar Isba, però volem saber què passa amb aquests 700 o més milions de pessetes de doblers públics que s'han aportat a aquesta empresa i, sobretot, volem assegurar-nos que no hi hagi pèrdues d'aquests doblers públics i volem assegurar-nos també que ningú no s'aprofiti d'aquesta presència del Govern i dels doblers públics en una determinada empresa per fer negocis privats.

Tot això ho fa aquest parlament des d'una comissió d'investigació o, malauradament, no tenim cap tipus d'esperança que ho pugui fer el Govern des de la seva responsabilitat tal i com correspondria. Aquesta és la trista realitat i la motivació d'aquesta presentació de proposta de constituir una comissió d'investigació. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Torn de paraula per aquells grups que es mostrin favorables a la creació d'una comissió d'investigació.

Grup Parlamentari Mixt? Grup Parlamentari PSM-Nacionalistes? Té vostè la paraula, Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, senyores i senyors diputats, sortim aquí a intervenir en el torn a favor d'aquesta proposta de creació d'una comissió d'investigació a pesar que trobam que aquesta comissió d'investigació parlamentària és totalment innecessària. Si obrim una comissió d'investigació sobre Isba i, en general, sobre totes les empreses públiques o participades amb capital públic per la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, què hi podem trobar? Que Isba i que totes les empreses públiques tuden els doblers públics?, tuden tots els doblers que la Comunitat Autònoma hi dedica? Això, ja ho sabem.

Que podem trobar que amb aquests doblers públics s'han fet favors als amics?, que s'han pagat deutes d'alts càrrecs del Partit Popular? Això, ja ho sabem. Que amb aquests doblers públics s'han donat avals temeraris, que segons les darreres informacions encara no hem recuperat?; recordin Bayopsa, un amic del Sr. Aznar que va venir a fer inversions de Madrid aquí, 40 milions, on són aquests 40 milions? Que a les empreses públiques s'enxufen els familiars, amics i militants del Partit Popular? Ja ho sabem, tenim els llistats de contractació de personal de les empreses públiques, de les que ens han contestat. Que molts d'alts càrrecs fan una utilització privilegiada de la informació?, com era el cas d'aquesta famosa empresa Pla de 8, formada per testaferrós dels alts càrrecs de l'empresa Isba? Ja ho sabem. Que molts dels alts càrrecs del Partit Popular utilitzen les empreses públiques per cercar un enriquiment fàcil? Ens ho han dit ells, ho reconegueren quan els varen trobar amb aquesta empresa, ja ho sabem. Què hem d'investigar?, que molts dels alts càrrecs són tan pesseters que posen la cobdícia personal per davant la defensa de l'interès públic? Ja ho sabem, ho varen declarar ells als mitjans de comunicació: "Eren unes pessetes fàcils", està escrit.

Per què hem de votar que sí, idò, si ja sabem el resultat d'aquesta comissió d'investigació parlamentària? Simplement jo crec que hem de votar que sí per constatar que el Partit Popular és un partit amb doble moral i que aquest viatge cap al centre que ha iniciat serà un viatge cap a l'infinit, que no hi arribarà mai. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el seu portaveu Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, massa vegades en aquesta comunitat autònoma hem tengut ocasió de comprovar com els mecanismes de la participació minoritària del Govern dins empreses mixtes, de capital privat i públic, aquesta posició minoritària, com dic, ha servit d'escut per protegir determinades accions del Govern que, sotmeses al control parlamentari, control parlamentari passat pel sedàs de la majoria del Partit Popular que no és gaire cosa en aquest parlament, podrien haver hagut de respondre de les seves accions.

Els casos ja s'han recordat aquí: la Societat Balear de Capital Risc, una societat on la participació minoritària del Govern ha permès la implicació en uns dels escàndols més sonats d'aquesta comunitat autònoma, l'escàndol de Bon Sossec, el recorden. O el tema de Foment Industrial, on també mitjançant mecanismes de participació minoritària del Govern en constitució d'empreses, permetien que els beneficis de les societats anassin als privats mentre que, amb càrrec als doblers públics, se sufragaven totes les pèrdues derivades d'unes operacions elaborades amb una basta enginyeria financera. Isba no és la primera vegada que surt: Isba -ja s'ha recordat aquí- estava implicada en l'escàndol de Brokerval i Isba ha tengut també, per sobreviure, injeccions de doblers del Govern que no han alterat la posició minoritària del Govern, no fos cosa que aquesta alteració de la posició minoritària sotmetés al control parlamentari aquesta societat.

Per tant, com veim, això ha estat la tònica d'aquests 15 anys. La tònica d'aquests 15 anys ha estat trobar, mitjançant el mecanisme de la participació minoritària, una manera d'eludir els controls parlamentaris i una manera de tenir empreses que d'una manera molt més fàcil feien allò que volien que fessin.

Però dins tot, no s'havia mai tengut notícia, fins l'abril d'enguany, d'una situació d'aprofitament tan escandalosa de la situació personal dins la cúpula directiva de l'empresa Isba com el cas d'aquesta famosa empresa, Pla de 8, que intentava instal·lar, crear una empresa que instal·làs màquines escurabutxaques dins els hotels, amb tota la pressió que significava veure només la llista la persones que formaven part del seu consell d'administració, entre les quals -cal recordar-ho- figurava la senyora tesorera d'aquesta comunitat autònoma, esposa del senyor que hi figurava, que és el president de Gesa, el Sr. Bartomeu Reus. Aquest intent, que va ser avortat, com ja s'ha dit aquí, per la pressió dels mitjans de comunicació, d'un mitjà de comunicació en concret que va agafar el tema com a qüestió important, el *Diario de Mallorca*, així com la reacció que hi va haver des d'aquest parlament, que va donar una gran publicitat i, per tant, va obligar la ràpida retirada d'aquesta penosa iniciativa, efectivament varen aconseguir que això s'avortàs.

Però de totes maneres, com ha dit molt bé el Sr. Grosske, queden massa interrogants. La reacció del Govern en aquesta qüestió va ser suficientment significativa com per pensar que aquí hi ha un immens camp on aquestes coses poden estar succeint amb l'absoluta passivitat del Govern. Davant reaccions tan clares com la reacció de la patronal, que va qualificar de moralment reprovable el fet que persones representants del Govern dins una societat mixta com Isba aprofitassin la seva situació, s'aprofitassin del coneixement que els donava la seva situació com a responsables d'Isba, des d'una societat que coneix perfectament l'estat financer de les empreses acollides a les seves garanties, perquè les empreses s'hi han de confessar, i sabedors que les empreses de joc tenien uns extraordinaris beneficis -així va tenir la sinceritat o la ingenuïtat de reconèixer-ho el propi president- sabedors, coneixedors d'aquesta circumstància, varen decidir: "I per què no nosaltres?", que és allò que va dir el president d'aquesta empresa; si guanyaven tants de doblers els del sector del joc, "per què no nosaltres?". Les raons de "per què no nosaltres" ja les vàrem donar, raons fonamentalment d'una consideració elemental d'ètica política.

I la reacció dels empresaris del sector del joc, que varen amenaçar d'establir una ruptura amb la Conselleria d'Economia i Hisenda, de la qual depenen totes i cada una de les autoritzacions d'instal·lació, i així i tot es varen arriscar a plantejar una batalla oberta en els mitjans de comunicació amb el Govern, tot que s'arriscaven molt en aquest enfrontament.

I la reacció dels propis interessats, que tot d'una que el tema va estar davant els mitjans de comunicació i a l'opinió pública amb el debat parlamentari que es va suscitar, varen retirar la seva iniciativa de manera absolutament immediata.

I en canvi el Govern, el Sr. Rami, el Sr. Matas, varen tenir una reacció absolutament autista: "No hi som, no ho sabem". Jo ho hem recordat aquí: sis preguntes parlamentàries al llarg d'aquella setmana que es va substanciar la iniciativa de reprovaçió que vàrem fer tots els grups de l'oposició i el Sr. Rami només s'aixecava d'aquesta cadira que ara ocupa per dir: "Jo no sé res perquè això és una empresa privada". El fet que hi hagués la tesorera de la Comunitat Autònoma, el seu espòs, exconseller i president de Gesa, el fet que Isba fos una societat participada pel Govern a la qual s'havien injectat 480 milions de pessetes que l'havien salvat, això no tenia res a veure, era una empresa privada de la qual el Govern no té per què saber res. Iddò això és una situació prou inquietant com perquè es faci un mínim d'investigació sobre què passa en els mecanismes de control d'actuació del Govern a les empreses on participa de manera minoritària, què passa en concret dins Isba encara que, com ha dit el Sr. Sampol, ja sabem el resultat.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Intervenció dels grups parlamentaris que es mostrin en contra de la creació d'aquesta comissió d'investigació. Sr. Jaén, per part del Grup Parlamentari Popular, té vostè la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Cuando el presidente me daba la palabra que yo había solicitado, tenía la tentación, que afortunadamente he superado, de levantarme desde el escaño y..., no hacer una faena de aliño porque el tema es muy serio, pero sí decirles a ustedes que hagan una relectura del *Diario de Sesiones* del 15 de mayo, donde se contienen las posiciones de este portavoz, en quien su grupo parlamentario había confiado para que definiese el tema.

Ha hecho referencia al discurso de investidura, el proponente de la comisión de investigación. Se ha hablado de bloqueo i de obstrucción, de atropello parlamentario, cuando debería decir que las mayorías imponen su criterio a las minorías con respecto de las minorías, pero no de atropellos parlamentarios; de obstrucción parlamentaria, etc., etc.

Yo he tenido la impresión, por un momento, sólo por un momento, que ustedes hacían una recapitulación de 15 años de gobierno del Partido Popular en escasos minutos, con lo cual no hay tiempo para mucho, es la verdad, y que eso tal vez corresponda hacerlo el año que viene, pero que a mí me da la impresión y la experiencia así lo dice, de que segundas partes nunca fueron buenas, porque ustedes aquí hoy no han aportado ninguna novedad a lo que discutimos el día 15 de mayo.

Pero, en fin, salgo aquí a la tribuna no sólo por cortesía parlamentaria, que debo responder a ustedes, si salen aquí yo he de hacer igual, sino también por lo que podríamos llamar, y yo a veces lo hago, liturgia parlamentaria, liturgia parlamentaria porque hace falta que los temas que tienen entidad y que veo que ustedes han defendido con un ardor más bien escaso, no con un ardor guerrero, guerrero parlamentario, sino más bien escaso, yo tengo que decir que poco convencimiento tienen sus ideas cuando salen así a la tribuna, y lo hago desde aquí pidiendo que haya seriedad en tratamiento de temas que tienen esta entidad, lo hago pidiendo respeto y pidiendo rigor. Eso es lo que yo intentaba hacer. Y antes de entrar, lo que escasamente han expuesto ustedes, me van a permitir que haga unas consideraciones que yo creo que son necesarias.

La primera, pues lo que siempre sucede. En cierta ocasión, no sé a qué portavoz le dije que me recordaba mucho aquello de Lope de Vega de que en ciento horas veinticuatro pasaron de las musas al teatro, pues no por mucha producción de iniciativas parlamentarias, significa que se haga bien, han de hacerse de forma seria. La primera precisión que hago, por tanto, o consideración, es que ustedes llaman Isba en el escrito, pues bueno, atendiéndonos a la norma, a la ley que regula estas sociedades, tengan ustedes en cuenta después, necesariamente, su denominación, S.G.R., que no es ninguna matrícula extranjera, alemana, sino Sociedad de garantía recíproca, por tanto, eso es necesario que ustedes lo digan porque a lo mejor alguien piensa que es un instituto social de Baleares o alguna cosa similar. Por tanto, esa mutilación que ustedes contienen en el escrito, yo no sé si es intencional o si es un olvido, prefiero más bien pensar que es lo segundo y no lo primero.

La segunda consideración son los antecedentes. Ustedes aquí han mezclado las churras con las merinas y han salido, como decía, con poca convicción y con muchos menos argumentos. Hay muchas iniciativas sobre el tema de Isba Sociedad de garantía recíproca, muchas, yo sólo recuerdo ésta última, a la que antes me refería, del mes de mayo, pero también hay otras, donde incluso se llegó a proponer, miren ustedes, por el Grupo Socialista, en el 95, que el Gobierno retirase su participación de esta sociedad, que el Gobierno abandonara, no la tutela, sino su participación en ese capital.

Se han referido de nuevo a la del 15 de mayo, a esa iniciativa que presentaron todos los grupos de la mano y que suscribieron de manera conjunta, y allá se hicieron, bueno, yo creo que la reprobación del Gobierno, se intentó; la petición del cese de personas determinadas, e incluso la acusación de dos delitos, que a día de la fecha ustedes todavía no han normalizado en el juzgado correspondiente. Se vuelve a hablar de tráfico de influencias, se vuelve a hablar de información privilegiada, y vayan al *Diario de Sesiones*. Yo ayer les expliqué qué era cada delito en el Código Penal, cómo viene identificado, y les dije que eso no era posible porque había información privilegiada que estaba en el Boe, que estaba en las revistas, que estaba en empresas que hacen estudios sobre este particular. Por tanto, esas dos cosas, nada.

Pero a mí que me gusta releer lo que uno dice aquí, en esta tribuna, pues claro, ahora me viene a la memoria que incluso el Sr. Quetglas acusó a estos futuros socios de esta sociedad que iba a ponerse en marcha de extorsionar a los hoteles, textual en el *Diario de Sesiones*, y yo le dije: Sr. Quetglas, ¿qué opinión tiene usted del Gobierno y de los hoteleros?, ¿usted se cree que se puede decir, no ya el pasado ni el presente, sino el futuro, que se va a cometer un delito de extorsión a los hoteles? Sr. Quetglas, me recuerda esa intervención suya la doctrina de la predestinación de Calvino, o sea, que aquí estaban todos predestinados a cometer delitos dentro de los hoteles. Yo creo que esto ya son exageraciones que no podemos pasar por alto y que hemos de decir, están en el *Diario de Sesiones*, no me haga gestos para distraer mi atenta intervención que tengo con ustedes, no me hagan gestos, porque no me van a distraer, lo tengo todo muy claro. Cuando usted acabe, yo sigo.

La tercera consideración que tengo que hacer es la comisión de investigación que ustedes piden. Es un instrumento parlamentario muy serio, es un instrumento parlamentario de emplear con asiduidad, cuando las condiciones lo aconsejan, eso sí, cuando hay argumentos suficientes que así lo requieren, pero yo, esas exigencias, no las he visto por ningún lado, y por eso nosotros propugnamos un uso moderado de las comisiones de investigación, que hemos aprobado más de una en este parlamento, yo he estado en todas, que han sido muchas, y hemos aprobado las que nos parecían que debían aprobarse.

En cuarto lugar... No, no, nos parecían, cuando digo parecían no lo estoy diciendo de manera sin argumentos, sino de forma motivada.

El orden lógico, ésa es la cuarta consideración que ahora voy a hacer, y es que el orden lógico de lo que ahora debatimos hubiese sido que el 15 de mayo ustedes presentasen la comisión de investigación, y después hubiesen presentado la (...). Aquí se ha invertido totalmente, comisión de investigación, por cierto, que no es necesaria, según las palabras del Sr. Sampol, y comisión de investigación cuyas conclusiones ustedes ya tienen elaboradas. Entonces, ¿qué vamos a discutir, si todo ya lo tienen ustedes pergeñado y concluso?

La quinta consideración es una reflexión, una reflexión sobre la impunidad verbal que algunos diputados hacen, incluso yo he caído en más de una ocasión, porque somos humanos. Esta tribuna da impunidad verbal, porque, claro, las prerrogativas parlamentarias que tenemos nos permiten decir aquí de todo y después no ha pasado nada, pero en el *Diario de Sesiones* queda la dignidad de las personas a las cuales se atenta desde aquí, y uno se queda tan pancho, ¿verdad?, salir aquí acusando de delitos a las personas y después, pues nada, hasta el día siguiente. Por tanto, yo creo que todos, todos, hemos de reclamar que esa impunidad verbal, en fin, que aquí seamos moderados en el uso de la palabra, de los conceptos, y que las razones que aportemos sean realmente razones de peso que justifiquen lo que decimos. Esta tribuna no es un púlpito, por tanto, que dé libertad ni patente de corso para hacer todas las cosas que a uno el cuerpo le pide, la cabeza tiene que ponerse a veces por encima de lo que el cuerpo le pide a uno y ser razonable.

Y este vaso de agua que ahora voy a emplear, reclamaría que a veces fuese un poco más grande su contenido y que hubiese una luz, también aquí una tercera luz, una señal, una señal, que cuando el debate adquiriese ciertos tonos, pues, cuando se calentara la boca, como se dice vulgarmente, la señal se encendiese y supiese el orador que tenía que acudir al agua, no es mi caso, no es mi caso. Una seña es un aviso.

Bien, la comisión de investigación que ustedes piden, yo la he analizado. La verdad es que el escrito es bastante pobre, pobre en la expresión y pobre en la justificación de los argumentos. Miren, el parlamento vasco, en su reglamento, exige como requisito, para las comisiones de investigación, que en los escritos en que se formulen vengán justificados y argumentados, porque claro, si no, presentar un escrito de comisión de investigación así, no sirve. Yo siempre recuerdo a Tagore, aquella expresión que tenía de seis servidores honestos me enseñaron cuánto sé, sus nombres son qué, cómo, cuándo, quién, dónde y con quién, y éstas son las preguntas que hay que hacerse con las cosas estas, muchas las responde el Reglamento, otras se las tiene que responder uno porque aquí el objeto de esta comisión de investigación, vamos a decirlo claramente, el objeto de esta comisión yo creo que es doble. Pasa con estas comisiones lo que pasa con la gramática generativa, que las frases tienen una estructura superficial y una estructura profunda, ¿verdad?, y aquí hay que ir a lo que hay debajo, lo que hay debajo, a mi juicio, a mi juicio sincero, lo expreso así, es que ustedes intentan, como es natural, sólo faltaría, el desgaste del Gobierno, yo diría que a raíz del año 83 la oposición se desgasta más que el Gobierno, porque el Grupo Socialista tiene 16 diputados de 54, y ahora tiene..., perdón, tenía 20 de 54, y ahora tiene 16 de 59, y al grupo nuestro le ha pasado al revés, yo creo que, por tanto, el desgaste no está en el Gobierno, (...) se desgasta por la acción diaria de gobernar.

Y la segunda cuestión, yo creo que Isba, y hace falta hacer un elogio de la sociedad, es una sociedad de garantías recíprocas modélica, como otras muchas que hay en España, y que si no fuera por ella el tejido de estas islas, el tejido del pequeño y mediano empresario, ha permitido Isba su actuación, ha permitido que se genere riqueza, que se cree empleo, que se mantengan puestos de trabajo, que se modernicen empresas, porque se han comprado muchos activos fijos. Tengo muchos datos que el Gobierno me ha proporcionado, y los he podido leer. En definitiva, que los costes financieros no fuesen los que eran en algunas épocas de años pasados, que eran muy altos.

Y hay una referencia también, que debo hacerla, a los avales temerarios, creo que la expresión, no sé quién lo ha dicho, alguien lo ha dicho en su intervención, avales temerarios, pues desde 10.000 millones de riesgo que hay en la sociedad, aproximadamente, la falencia y la morosidad alcanzan el 4%, según dicen los expertos, esa cifra, ese porcentaje, es el que tiene cualquier entidad crediticia, e Isba debiese tener un porcentaje mucho mayor. Por tanto, no hay avales temerarios.

Yo, en fin, como conclusión, Sr. Presidente, y con esto acabo, como conclusión, creo que la comisión es innecesaria, coincido con usted, Sr. Sampol, que aquí se intenta pervertir un instrumento de control parlamentario buscando otras cosas que no son las que deben ser, y me he permitido un recorte de un diario que nosotros queremos mucho, que es el *Diario de Menorca*, el único que hay en Menorca, y que en el día de ayer hay una carta que si el presidente me permite, voy a leer, porque es muy cortita:

"El centro especial de empleo Cap de Llevant de Menorca S.L. quiere agradecer a la entidad Isba, Sociedad de garantía recíproca -ellos lo ponen bien- la ayuda que nos vienen ofreciendo desde el año pasado -porque fue cuando ellos nacieron, si hubiesen entrado antes, se les ayudaría desde antes- avalando los créditos que hemos tenido que solicitar a entidades bancarias para poder realizar la inversión necesaria en la maquinaria que precisamos para poder llevar a cabo la nueva actividad que se inició a principio de abril del 97, limpieza de playas", en fin, continua, continua, la carta.

En fin, toda la percepció que tienen de Isba y del Gobierno, con una participació de 200 millones y un 18% es totalmente equivocada. En consecuencia, tenemos que votar en contra de esa comisión de investigación. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Torn de rèplica. Sr. Grosske, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. *Eminència*, li vull agrair d'entrada haver-me despertat, perquè realment, de la seva intervenció, no sé si realment en diuen una *faena de aliño*, però igualment que a la del mes de juny, se'ls ha arreglat, per no dir pràcticament res d'allò que realment és l'òs de la qüestió que s'està tractant.

Estam parlant no dels quinze anys darrers del govern popular, sinó que parlam dels dos darrers anys, que són els que a mi m'interessen particularment, perquè són els anys del Govern *Matas* i els anys que demostren, com deia a la primera intervenció, que no hi ha hagut canvi, no hi ha hagut girar pàgina, no hi ha hagut nou tarannà respecte de l'etapa anterior. Això és el que és realment important.

El que és realment important és destacar que hi ha hagut un cas de corrupció política protagonitzat per la tesorera d'aquesta comunitat autònoma actuant com a representant del Govern a l'empresa Isba, SGR, o sense coma, és igual, i que, a vostè, només li interessa la coma, i que, al Govern, només li interessa la coma, i que no li ha preocupat que s'ha utilitzat la representació política en aquesta comunitat autònoma per fer un negoci privat, això és el que és realment substantiu, Sr. Jaén.

Vostè em reclama novetats, i jo no en tenc, efectivament, perquè jo no m'he dedicat a fer la feina que ha de fer aquesta comissió d'investigació, però li vull dir un parell de qüestions que no han sortit a debats anteriors.

Hi ha una llei, que és la 2/96, d'incompatibilitats d'aquesta comunitat autònoma, àmbit d'aplicació, article 2, apartat b): "L'interventor general i el tesorero de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears", tesorero en masculí perquè és una llei una mica masculista en la seva redacció, incompatibilitats, efectivament, "*ni por si -tenc la versió castellana- ni mediante sustitución o apoderamiento podrán ejercer ninguna otra actividad o función profesional, mercantil, industrial o laboral*", i resulta que si, efectivament, la tesorera d'aquesta comunitat autònoma hagués exercit aquestes activitats per persona interposada, hauria vulnerat davant els nassos del Govern la Llei d'incompatibilitats, i resulta que el president d'Isba SGR, en declaracions a la premsa dia 27 d'abril, ens hi explica, el Sr. Juan Coll, que, efectivament, quan es fa la reunió per constituir l'entitat, la tesorera de la Comunitat Autònoma diu "*Yo no puedo entrar*", per lo que se decidí que participaria su marido con la mayoría femenina, és a dir de cònjuges de la cúpula d'Isba. Tant Coll com Calafat, que n'és el director general, "*reconocieron que sus cónyuges respectivos y los de los restantes dirigentes de Isba actuaban en su nombre*", és a dir, és una societat, com tothom sap, com el sentit comú ens diu, de testaferrós, que, entre d'altres coses, significa que a vostès els vulneren la Llei d'incompatibilitats davant els nassos però que no els importa, els importa si es posa SGR o no a l'escrit de sol·licitud de comissió d'investigació.

I a aquesta empresa, a la qual, hi insistesc, jo no tenc cap interès a atacar, però que em preocupa en la mesura que és dipositària d'uns doblers que són de tots nosaltres i dels ciutadans de les Illes Balears, resulta que el Banc d'Espanya hi fa una inspecció el mes d'estiu del 97, i el mes de novembre hi ha un informe on, pel que fa a comptabilitat, es fa les següents observacions, una, dues, tres, quatre, cinc observacions, la primera de les quals, per exemple, diu: "*En el cumplimiento y aplicación de normas y principios contables, se han observado las deficiencias siguientes: Riesgo de firma por 384 millones de pesetas y deudores por comisiones de avales por 17 millones, clasificados como normales en el balance de la entidad, deben figurar como dudosos, en razón de su morosidad*", 384 milions que es qualifiquen com a normals, han de ser morosos.

Jo no vull, naturalment, llegir això perquè no és el moment ni la circumstància, però al final o enmig de l'informe el Banc d'Espanya diu: "*Se recuerda a esta entidad que los estados financieros deben reflejar en todo momento la imagen fiel del patrimonio, de la situación financiera y de riesgos*", és a dir, que, evidentment, no és la situació quan es va fer aquesta inspecció.

Efectivament, quan s'hi parla de recursos propis, diu: "*Se advierte a esta entidad que la Ley 1/94, de 11 de marzo -etc.- establece en un artículo que la sociedad se disolverá por consecuencia de pérdidas que dejen reducido el patrimonio a la cantidad inferior a las dos terceras partes*", etc., i a un paràgraf abans ens explica com "*a consecuencia de los ajustes reseñados en el apartado uno anterior, el beneficio de 15 millones de pesetas declarado a 31 de marzo del 97 se convertiría en pérdidas por 380 millones, que dejarían el patrimonio de la sociedad reducido a 494 millones*".

Bé, en definitiva, ens trobam amb una societat que, modèlicament o no, que ajuda o no a d'altres empreses o entitats, efectivament, ha travessat un problema, han travessat uns problemes que em preocupen, perquè hi ha implicats els doblers de la gent d'aquesta comunitat.

I resulta que aquest problema se soluciona amb una injecció de doblers públics, com he dit abans, de 470 milions de pessetes que hi fa el Govern l'any 97, i resulta que el mes d'octubre del 97, el Govern promulga un decret on s'estableix el procediment segons el qual es poden fer aportacions als fons de provisions tècniques de la Societat de garantia recíproca, i endevini, Sr. Jaén i Palacios, de qui és l'informe clau per saber si s'han de donar o no aquestes aportacions als fons de provisions tècniques de la Societat de garantia recíproca, segons aquest decret del Govern, publicat, per cert, mesos abans d'aquesta injecció de doblers, idò, la peça clau és un informe de la Tresoreria de la Comunitat Autònoma, i això, probablement, és correcte, no passa res, fora que aquesta tesorera de la comunitat autònoma, efectivament, de la posició dins aquesta empresa depengui un negoci personal que han pres amb altres vuit persones a través de pla (...). Aquí és on, efectivament, sorgeixen els problemes.

I hi ha una novetat, efectivament, respecte del principi de tot, vostès han tancat els ulls, vostès han tapat, vostès no han demanat responsabilitats, han fet exactament el mateix que en els darrers quinze anys, i aquesta és la novetat que justifica la petició de comissió d'investigació. Si vostès haguessin acceptat la proposta de l'oposició en el sentit de demanar aquestes responsabilitats i ajustar la situació al que és correcte, no s'hauria demanat això, però vostès tanquen la informació i tanquen els ulls i, per tant, aquesta comissió d'investigació és una sol·licitud perquè el Parlament agafi el control d'aquesta situació, perquè el Parlament investigui per saber allò que el Govern no li vol dir.

Avui al matí no ens han volgut dir ni xifres absolutament menors relatives a temes menors. Evidentment, quan es parla de qüestions de major ordre, tampoc no ens en donen xifres, i això és un *atropellament* parlamentari, Sr. Jaén i Palacios.

I volem també la comissió d'investigació per garantir que no es produeixi una nova...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Acab immediatament, Sr. President.

...perquè no es reediti l'episodi de la Societat balear de capital risc, perquè no ens assabentem d'aquí a uns mesos que, d'aquests cents milions, n'han desaparegut no sé quants perquè no sé què ha passat que el Banc d'Espanya ha trobat dins aquesta qüestió.

I tercera, volem una comissió d'investigació perquè volem assegurar-nos que els representants del Govern en aquesta empresa o en qualsevol altra no aprofitin aquest sagrat encàrrec de representar els interessos generals per fer profit econòmic i per afavorir interessos econòmics particulars. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. En torn de rèplica, Sr. Jaén, té vostè la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Sr. Grosske, cuando esta mañana nos hemos visto accidentalmente, y tomaba un café con un alto cargo de la Conselleria de Hacienda, repasando, como es normal, los temas, interesándome por los pormenores de las cuestiones, yo me he aprendido la lección, y acudía aquí, desde luego sin soberbia, sino simplemente de forma didáctica intentaré explicar, por el poco tiempo que hay, ¿verdad?, intentaré explicar las relaciones del Gobierno con Isba y la función importantísima, a juicio, no solamente nuestro, sino de la sociedad balear empresarial en general que hace Isba, porque son 550 empresas prácticamente, son cinco mil y algo más de trabajadoras y que han creado unos doscientos empleos.

Yo salía con esa intención, y venía aquí recordando un método de enseñanza del siglo XVIII, que era el método Lancaster, que se llamaba "de la enseñanza mutua", a mi me habían enseñado aquello, yo quería transmitirle a usted lo que yo había aprendido, en aquella época no había suficientes profesores, muchos alumnos, no todos los que debiera haber, y venía yo con ese método de la enseñanza mutua de transmitirle a usted lo poco que yo he aprendido esta mañana, para que estuviese al corriente de la cuestión, veo que no, veo que he fracasado, pero, en fin, habrá otra ocasión para intentararlo.

Yo no creo que la condición de diputado dé inteligencia, ¿verdad?, porque esto se inculca, la inteligencia se distribuye normalmente en una campana de Gauss y, por lo tanto, sea uno diputado o sea lo que sea, se distribuye así y ahí va, cada uno entra en el *percentil* que le toca y en el área de la campana que le toca, y se acabó, pero tengo la impresión de que, a juicio de un observador ajeno, de los que puedan ver este debate por la televisión, parece que a veces la condición de diputado quita inteligencia, porque se ven decir aquí unas cosas que no son tales.

Usted ha citado el tema de las incompatibilidades, y venga, que se regule, y no sé qué, bueno, pero usted está confundiendo dos cosas, no hay ninguna incompatibilidad en que un alto cargo del Gobierno, de cualquier gobierno, tenga una participación social en las sociedades que sean, dedíquense al objeto social a que se dediquen, ninguna incompatibilidad, salvo la contratación, evidentemente, con la Administración pública, si es más de un 10%, y usted confunde la participación de un socio en una entidad mercantil con una responsabilidad en el órgano de gobierno de esa entidad, usted lo está confundiendo. Lea bien el artículo ese y que alguien se lo explique, porque en esta cámara hay personas que tienen capacidad suficiente y conocimientos altos en materia jurídica en tema mercantil para que le puedan explicar qué significa ese artículo. Por tanto, yo renuncio ya a convencerlo, porque veo que a veces hay una predisposición de a ver qué nos va a decir, pues yo le digo eso, sinceramente.

La responsabilidad que usted predica de los consejeros de una sociedad está en la ley, en la Ley de sociedades anónimas, y regula Isba S.G.R., está regulada. A los consejeros, en su responsabilidad, se les juzgará por lo que dice la Ley de sociedades anónimas, no por otra cosa.

Y yo, al final, me sabe mal, pero tengo que decirlo, tengo la impresión de que este debate ha sido un poco *fum de formatjada*, es decir, yo creo que no ha sido nada absolutamente y que, mis argumentos, yo creo que le han convencido, creo que le han convencido, pero que a usted le pasa, tal vez, como a Churchill, que decía: "Muchas veces me convencen las intervenciones y he cambiado de opinión, pero nunca he cambiado de voto", y creo que esto es lo que está pasando aquí, yo creo que las cosas son mucho más sencillas de lo que usted propone y de lo que ustedes dicen.

Creo que..., antes he leído el *Menorca*, ahora voy a leer *El País*, el *Menorca*, usted no lo debe conocer tanto porque no llega aquí con cierta asiduidad, pero cuando el diario *El País*, en una editorial, ya hace algún tiempo, hacía un balance del debate que el Sr. Borrell mantuvo, empezaba diciendo: "Borrell perdió", y luego dentro, es una editorial muy larga, dentro de la editorial, casi concluía "hay dos tipos de mensajes que resultan negativos: los que la gente no entiende y los que chocan excesivamente con la percepción que la mayoría tiene de la realidad", este debate, a veces, no llega a la gente porque son cuestiones un poco técnicas, por tanto, tenemos el primer caso, y en el segundo caso, la percepción de la realidad, la percepción de la calle sobre Isba y la relación del Gobierno con Isba es completamente distinta de la que usted está diciendo, al menos cinco mil y pico de trabajadores están conformes al menos con la actuación que viene realizando el Gobierno.

Decía la editorial que Borrell fracasó, pues bien, ustedes fracasaron el 15 de mayo, y hoy, Sr. Presidente i señorías, vuelven a fracasar con una iniciativa que no es nada. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Conclòs el debat, sotmetem a votació la proposta de creació d'una comissió no permanent d'investigació sobre l'actuació del Govern en relació amb l'empresa Isba.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 26; en contra, 29; abstencions, cap. Queda rebutjada la proposta de creació d'una comissió no permanent d'investigació.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 3744/98, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a gestió dels impostos especials per part de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

I passam al darrer punt de l'ordre del dia, que fa referència a proposicions no de llei.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Sr. President, donat que la portaveu que ha de defensar aquest tema no es troba ara mateix a la sala, demanaria, si fos possible, l'alteració de l'ordre del dia, i si no fos possible, que decaigui.

EL SR. PRESIDENT:

Hi ha una petició d'alteració de l'ordre del dia, per tant, aquesta presidència l'ha de sotmetre a votació.

EL SR. MARÍ I TUR:

Sr. President, el Grup Popular no accepta aquest... Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Se sotmet a votació l'alteració. Hi ha una proposta d'alteració i el president l'ha de sotmetre a votació. S'ha de conèixer el Reglament. Per tant, primerament, sotmetem a votació aquesta alteració.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de l'alteració de l'ordre del dia i passar la Proposició no de llei 3744 com a darrer punt de l'ordre del dia d'avui, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 30. Per tant, queda rebutjada aquesta alteració, i decau la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Mixt.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 2912/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a candidatura de Vicenç Ferrer al Premi Nobel de la Pau.

I passam a la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a candidatura de Vicenç Ferrer a Premi Nobel de la Pau. Sr. Mesquida, té vostè la paraula.

Deman silenci, per favor.

Un momentet, Sr. Mesquida, que la gent se resituï. Té vostè la paraula.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Demanaria als serveis de la cambra que afegixin a la proposta el fet d'establir la necessària coordinació amb la fundació Vicenç Ferrer per tal de sumar esforços i garantir l'èxit de la candidatura de Vicenç Ferrer com a Premi Nobel de la Pau 1999. Per facilitar el treball dels serveis tècnics, deixaré aquí l'adreça de la fundació i l'adreça del Comitè noruec del Nobel, que és qui concedeix el Premi Nobel de la Pau.

Vull que quedi constància...

(*El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Mesquida, deman que hi quedi incorporada tal com ha demanat el Sr. Mesquida, i pregaria, a la vegada, una mica de silenci perquè pugui continuar amb la seva intervenció amb una mica de...

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Vull que quedi constància també que en aquest moment és obert el termini de presentació de candidats, termini que finalitza dia 1 de febrer del 99.

Els vull dir primerament que tenc una especial il·lusió per presentar avui davant el Ple de la cambra aquesta proposta, i els vull reconèixer també que em sent petit i que aquesta tribuna se'm fa estreta per parlar d'aquest tros d'humanitat que és Vicenç Ferrer, i els vull fer una confessió, he tencut mesos per presentar o per preparar aquesta intervenció, però, intencionadament, la vaig preparar ahir al vespre, i el motiu no és improvisació i desinterès, sinó tot al contrari, el motiu és que és tan gros el respecte que tenc per la labor de Vicenç Ferrer, és tan grossa l'admiració que sent per la seva obra, que vull que tota l'atenció estigui fixada en ell i que el que menys sigui la retòrica, que el que més importi sigui la persona que avui parli..., que el que menys importi sigui la persona que avui parli d'ell.

La proposta es va presentar el mes de maig, per tant, han transcorregut aproximadament cinc mesos, i, primera sorpresa agradable, casualment, quinze o vint dies després de presentar-la, es va saber que se li havia concedit el Premi Príncep de Asturias de la Concòrdia, compartit, també casualment, amb un altre conegut d'aquest parlament, amb Muhammad Yunus, fundador del Banc dels pobres, a Bangla Desh, i dic conegut perquè el Ple va conèixer una proposta presentada sobre el tema de microcrèdits que ell va impulsar.

En el moment de presentar la proposta de candidatura, molta gent em demanava qui era Vicenç Ferrer. Avui, cinc o sis mesos després, és bastant més conegut donada la seva aparició a molts mitjans de comunicació.

Vicenç Ferrer és una persona senzilla, austera i amb un esperit d'ajuda al necessitat pràcticament il·limitat. És un home que ha dedicat la seva vida a lluitar contra la pobresa, i tal com ell ha manifestat, la pobresa és la màxima violació dels drets humans, la pobresa és la negació de la dignitat humana, és, per tant, un activista dels drets humans, un activista de la transformació social.

La pobresa té moltes cares i Vicenç Ferrer fa feina per eradicar-les totes, la cara de la fam, la cara de les malalties, de l'analfabetsime, de la marginació, de la falta d'habitatge.

Té 78 anys i va arribar a l'Índia l'any 52, ara en fa 47 anys. Va fer feina inicialment a Bombai, fins que es va establir a l'estat d'Andrapradesh i, en concret, a la regió d'Anantapur, també coneguda com a *ciutat de l'infinit*. Aquesta és la segona regió més seca el país després del desert de Rajasthan, per a la qual ja el 1937 un geòleg francès va pronosticar que es convertiria en desèrtica 50 anys després i aconsellava l'èxode de la població, que en aquell moment era de quatre milions d'habitants.

Va iniciar a partir d'aquell moment una tasca descomunal, treballant en el camp de l'agricultura, l'educació, la sanitat, la integració dels minusvàlids, la integració de la dona.

Va centrar la seva labor en la casta dels intocables, els coneguts com *dalits*, la casta més marginada de tot el sistema social indi, són els pobres d'entre els pobres. Quan s'encreuen amb algú d'una casta superior, se n'han de fer enfora perquè la seva ombra no el fregui, ja que fins i tot l'ombra que desprenen és impura.

La labor en l'agricultura va fer canviar l'orografia de la regió, va canviar la fesomia d'un paisatge desèrtic per un paisatge de terres cultivades, amb uns camps reforestats. Va crear els consorcis de desenvolupament rurals i avui la seva labor s'esten a 1.100 pobles i arriba a més d'un milió i mig de persones disperses en 35 quilòmetres quadrats. S'han construït 417 embassaments d'aigua i més de 4.000 pous. Existeix una plantació d'arbres que supera els cinc milions. I s'han creat prop de cinc-cents plantes de biogas, un tipus d'energia que s'utilitza per cuinar, evitant la tala indiscriminada d'arbres i frenant la deforestació i la desertització.

Aquesta preocupació per l'ecologia, que ja no és més que preservar allò que et dona la vida, va fer que la fundació rebés el premi al millor projecte ecològic mundial concedit pel Govern holandès.

Vicenç Ferrer va trobar una zona on les epidèmies feien un mal brutal, on la sanitat era pràcticament inexistent i on tot es deixava al ritus religiós o vudú. Ell, en col·laboració amb metges i personal sanitari voluntari, va crear una estructura d'atenció gratuïta i sense cap discriminació, la qual disposa avui de cinc hospitals, vint dispensaris rurals que atenen 500.000 persones. L'esperança de vida a la regió ha passat dels 45 anys als 65.

Va entendre també que una forma d'alliberament social dels més pobres només es podia fer mitjançant l'educació. Es varen crear escoles, en concret, 510, són les que avui estan en funcionament, on estudien 32.000 nins, i 40 tallers de formació professional; això ha fet que la taxa d'alfabetització fos abans del 2% i que avui estigui en el 70% en els nins i en el 50% en les nines.

Però també, i malgrat que paregui curiós, existeix la marginació dins el món de la marginació, per exemple, a l'Índia encara avui tenir nines és una desgràcia, una maledicció. La família és el pilar bàsic de la societat indi, però amb un objectiu: tenir fills. El naixement d'una nina és una càrrega perquè se'ls ha de casar i donar-los una dot que arruïnen moltes vegades la família, les hipoteca i les deixa en mans dels usurers. Les dones a l'Índia són protagonistes en el món de l'educació i de l'economia familiar; normalment fan més hores de feina que els homes, però són tradicionalment marginades de totes les decisions socials. Vicenç Ferrer va crear associacions de dones, avui n'hi ha aproximadament mil, són associacions d'autoajuda, cadascuna disposa d'un fons de crèdit comunitari per dur a terme iniciatives d'autoocupació, donen microcrèdits que sempre s'han de tornar, se'ls responsabilitza del seu propi destí a reivindicar i a defensar els seus drets i a qüestionar-se els costums socials.

Aquest fet i l'usura, que és un fet quotidià a l'Índia, va fer que moltes mirades de poderosos es fixassin en ell, els prestadors estaven farts de veure com Ferrer deixava doblers sense interessos als pagesos, i el perill que també suposava de subversió va fer que les castes més influents aconseguissin la seva expulsió del país, que es va produir l'any 1968, la qual va provocar una manifestació de milers de pagesos que varen fer una marxa de 250 quilòmetres fins Bombai per protestar per aquesta mesura, la mateixa Indira Gandhi va intercedir per ell i li va demanar que tornàs.

En relació amb aquesta expulsió, fou proposat l'any 1969 per a Premi Nobel. Segurament per això, Vicenç Ferrer, quan el vaig conèixer personalment, em va dir "No som amic dels premis i distincions, però m'aniria molt bé per no haver de sortir regularment del país, perquè, curiosament, després de 46 anys, no té la doble nacionalitat.

Un altre segment de marginalitat dins la marginació a la qual la fundació Vicenç Ferrer ha destinat esforços ha estat el dels minusvàlids físics, psíquics i motrius. Les malformacions físiques, la ceguesa, la poliomièlitis eren sentències de condemna a mort, els nins que les patien eren deliberadament abandonats, avui existeixen dos centres especials per a discapacitats, quatre tallers de rehabilitació i ortopèdia i 115 associacions que assisteixen més de 3.400 persones.

Aquest pioner en el desenvolupament integral en el Tercer món també s'ha preocupat per l'habitatge. S'han construït més de 2.600 noves cases i se n'han reparat més de 12.800.

Vicenç Ferrer diu que la pobresa i el sofriment no hi són per ser enteses, sinó per ser resoltes, i això és, precisament, el que ell fa, és un exemple d'allò que diu "no em donis peixos per menjar, sinó una canya per pescar-los". El foment de l'autosuficiència és un dels pilars més importants del treball de Ferrer, des de tallers-escola fins a bancs que actuen com a primer escaló cap a la independència i, per tant, cap a la dignitat. L'objectiu primordial és que els més desfavorits obtenguin els instruments per rompre una cadena d'inexorable misèria i explotació. Algú deia que el que realment és important en aquesta vida és allò que un se'n pot dur a l'altra, Vicenç segueix aquesta màxima i atresora coses importants, i ho dic perquè vaig llegir unes declaracions seves l'any passat on deia que el 50% de la teva vida és quan fas una bona acció, l'altre 50% són creences i vida espiritual; si un vol trobar el sentit de la vida, que ajudi els pobres.

A l'Índia el coneixen com un home sant, l'home que fa miracles, en diuen, d'ell; també el coneixen com l'home del paraigües, instrument que utilitza perquè no prosperi el càncer de pell que fa anys que pateix.

La seva voluntat de ferro i el fet d'haver patit dos infart no li impedeixen estar al capdavant d'una de les organitzacions humanitàries més eficaces i reconegudes del món.

Una altra iniciativa posada en marxa per la fundació que duu el seu nom són els apadrinaments de nins. Aproximadament, per a qui no conegui el mecanisme, per 2.500 pessetes al mes es pot escolaritzar, vestir i alimentar un nin fins als divuit anys; el padrí reb dues cartes al mes per conèixer l'evolució i situació de l'apadrinat, i se'l pot conèixer i visitar; aquest sistema es va iniciar a finals del 94, l'any 95 existien 3.000 apadrinaments, i avui n'hi ha prop de 25.000, 3.000 en concret a Balears.

L'any 1969, i pels motius que ja he dit, va ser nominat al Premi Nobel. Va tenir un contrincant dur, perquè aquest any va guanyar el Premi Nobel de la Pau l'Organització Internacional del Treball, només duia catorze anys fent feina. Si llavors es va pensar que podia ser creditor d'aquest premi, què en poden pensar vostès després de 46 anys lluitant contra la pobresa?

Quan va arribar a l'Índia, li varen deixar una habitació que havia estat ocupada per un pastor protestant, hi havia un cartell a la paret que deia: "Espera un miracle", Vicenç Ferrer no va esperar, va sortir a fer el miracle.

Per tot això i per moltes accions que seria molt llarg avui enumerar, els deman el vot favorable a aquesta proposició no de llei, que, sense cap dubte, dignifica el concepte de persona humana.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mesquida. Grups que hi vulguin intervenir? Per part del Grup Mixt, té la paraula la Sra. Vidal.

LA SRA. VIDAL I BURGUERA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. L'any 1905 la baronessa Von Sitsuter va rebre el Premi Nobel de la Pau, va ser organitzadora de congressos per la pau a Roma i a Berna, i per desgràcia avui s'ha de continuar treballant per la pau i per la solidaritat.

Ens trobam davant una proposició no de llei presentada pel Grup Socialista, i he de dir, abans de la meua intervenció, que hi donarem suport, perquè creim que està molt argumentada.

A una societat com l'actual, aconseguir cotes més altes de poder per poder satisfer les ambicions personals, per desgràcia, és freqüent, però també hi ha persones que són solidàries amb els altres i que no tan sols ho són amb paraules sinó que també ho demostren amb fets, dediquen la seva vida als altres i fan de la solidaritat l'eix de la seva existència, són persones que omplen de contingut aquesta paraula, solidaritat, tan utilitzada però tan poc compresa. Vicenç Ferrer és una d'aquestes persones singulars que amb la seva tasca diària i constant intenta millorar la societat en què ens ha tocat viure.

Ell, a unes declaracions que va fer, hi va dir que possiblement el món no té solució, però jo, com a individu, tenc la necessitat i l'obligació de fer alguna cosa, no ho faig perquè cregui que el milloraré, això és impossible, ho faig perquè ho he de fer, he d'aportar el meu granet d'arena a aquesta societat.

De les seves obres s'han vist beneficiades un gran nombre de persones. Ja molts anys que Vicenç Ferrer lluita per aconseguir que els més pobres tinguin una vida més digna, i ho ha fet amb una important obra social, ha creat escoles, hospitals, pous d'aigua i cooperatives agrícoles, dels quals s'ha fet una descripció molt minuciosa.

Com tots sabem, la gran labor humanitària i solidària que ha realitzat ha afavorit sobretot els nins, ja que amb el seu programa *Apadrina un nin*, ha fet que gent de tot el món contribueixi al desenvolupament directe d'un allot. Molts anys de feina ha fet que més de tres-cents pobles estiguin dotats d'aigua potable; que s'hagin creat escoles, dispensaris, hospitals, i que s'hagin repoblat i cultivat zones molt seques; també s'ha reduït la mortalitat infantil, s'han vacunat els petits, s'ha millorat l'atenció als pa(...) i la sanitat col·lectiva; s'ha actuat sobre el minusvàlid, el malalt mental, i la gent pobra i analfabeta ha estat ensenyada a llegir i a escriure, així com s'ha intentat millorar l'estatus de les dones, que estaven molt oprimides.

Com s'ha dit va ser proposat l'any 67 per al Premi Nobel de la Pau i també li varen concedir el Premi Príncep d'Astúries.

Per tota aquesta tasca humanitària i com a reconeixement a una vida dedicada a ajudar al més necessitat, crec que és just proposar-lo per a Premi Nobel de la Pau, que li donarà un reconeixement a nivell mundial, el qual possiblement ell no cerqui, però que crec que tots nosaltres pensam que mereix. Moltes gràcies.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat.*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, Sr. Portella, té la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Esquerra Unida no només donarà suport amb els seus vots a aquesta proposta del Grup Socialista, sinó que felicita el Grup Socialista per la presentació, i a portaveu d'aquest grup, per la defensa que n'ha fet, d'aquesta iniciativa.

A partir d'aquesta iniciativa presentada pel grup, hem tengut interès per conèixer la biografia de Vicenç Ferrer a partir de les dades que hem pogut trobar. No reiterarem, per tant, la intervenció que ha fet el Sr. Joan Mesquida amb la defensa de la proposició, sinó corroborar l'autenticitat d'aquestes informacions, perquè són informacions generals, de general divulgació, les quals, a causa de la proximitat a Mallorca de Vicenç Ferrer, que no és tanta com a les altres illes, hi són menys conegudes.

Vicenç Ferrer, des de fa cinquanta anys, lluita a una de les regions més deprimides de l'Índia, a Anantapur, amb els més pobres dels més pobres, com molt bé ha dit, i lluita amb ells per evitar les conseqüències de la pobresa. És una forma, aquesta, d'evitar les conseqüències de recordar-nos, a nosaltres, que una cosa són les conseqüències de la pobresa i una altra, les causes de la pobresa. Si la causa de la pobresa és la desigualtat, de la mateixa manera que s'esforça Vicenç Ferrer a lluitar contra les seves conseqüències, ha de ser un compromís per lluitar contra les seves causes, i la pobresa, la desigualtat, no s'evitarà mentre no hi hagi una transformació social, i l'exemple de persones com Vicenç Ferrer, no l'exemple mateix, sinó la forma amb què vigoritzen un moviment molt més ample, molt més col·lectiu, donen ànim i força a aquests moviments, però també hem de recordar que la pobresa neix de la desigualtat i que recordatoris o honors a persones que lluiten contra les conseqüències de la pobresa no ens han de fer perdre mai el bosc de la desigualtat, que n'és l'origen.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Sr. Gomila, té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Tampoc no reiterarem arguments per manifestar el vot favorable del PSM-Entesa Nacionalista a la proposta que fa el Grup Socialista en aquest parlament. Jo també he conegut la història i les actuacions de Vicenç Ferrer a partir de la iniciativa del Grup Socialista i, per tant, corrobor tot el que ells han dit del treball de més de cinquanta anys dedicat als més desvalguts, als més pobres, en aquest cas de l'Índia, als pàries, a la casta més baixa d'aquella societat, fent microcrèdits per ajudar les raquítiques economies familiars, creant fons de resistència contra la sequera i d'altres desastres, i permetent el sosteniment de pobles sense recursos o que en els anys més dolents poguessin tenir recursos per subsistir.

Per tant, no reiterarem arguments que molt bé ha explicat el Sr. Mesquida, del Grup Socialista, i manifestem el total suport a aquesta iniciativa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la diputada Sra. Margalida Ferrando.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. El Grup Parlamentari Popular també donarà suport a aquesta proposició no de llei de candidatura de Vicenç Ferrer i de reconeixement de la seva actuació.

Parlant de (...) farà que no hagi de repetir, com molt bé han dit i exposat, les actuacions de la fundació i de Vicenç Ferrer, però sí que m'agradaria donar només quatre pinzellades dels aspectes que ens pareixen més significatius, en el sentit que creim que Vicenç Ferrer ha estat un dels impulsors del desenvolupament integral en els països del sud, entès això com acabar amb la pobresa amb la realització d'una tasca integrada. Ja s'ha dit aquí que la pobresa s'ha d'eradicar des de diferents aspectes, treballant en l'ecologia, en la sanitat, en l'educació i en l'agricultura, a efectes de poder cobrir les necessitats bàsiques de les persones i, sobretot, donant-los els coneixements necessaris perquè pugin ser autosuficients. Jo crec que aquests dos aspectes, eradicar la pobresa des d'un aspecte integral i de l'autosuficiència dels pobles, són dos aspectes fonamentals, són dos aspectes bàsics i fonamentals en el que és la cooperació i el desenvolupament.

Sobretot, ja s'ha dit aquí, el fet de treballar amb les persones més perjudicades dels més perjudicats, és a dir, dels *dalits*, dels intocables. Vicenç Ferrer ha tengut l'oportunitat, sobretot, amb les dones, amb les persones minusvàlides o que pateixen determinades minusvalideses i amb els infants. Jo crec que aquest és un aspecte molt important.

S'ha dit d'ell, i s'ha dit també aquí, que és l'home dels miracles, no sé si és un home de miracles o no, el fet és que si un home d'aparença dolça i feble sí que ha demostrat una gran tenacitat i una gran voluntat. Ell mateix diu: "Tenim la voluntat de fer, volem fer i com que ho podem fer, ho fem", jo crec que aquest és un aspecte molt important de la personalitat de Vicenç Ferrer.

En qualsevol cas, diré que nosaltres ja coneixíem, tal vegada, segons pareix, a Mallorca és on és més coneguda l'obra de Vicenç Ferrer, m'ha estranyat un poc que hi hagués persones que la desconeguessin. Ell mateix, jo crec, ha donat les gràcies en repetides ocasions per l'oportunitat que ha tengut Mallorca, o aquestes illes, de contribuir a la seva tasca. Des que es va crear la fundació, són moltes les institucions i les persones que s'han dedicat a col·laborar-hi i a cofinançar projectes, entre elles, el Govern balear, i jo crec que ell està molt agraït a la tasca i crec que si ara es fa aquesta proposta de candidatura al Premi Nobel des d'aquestes illes, jo crec que ell, maldament no sigui gaire partidari dels premis, la rebrà d'una manera molt important i molt satisfactòria.

En qualsevol cas, he de dir que, per ventura, a la millor, si no fos el Premi Nobel de la Pau, tal vegada l'hauríem de proposar a Premi Nobel d'Economia, crec que ara fa poc ha sortit el Premi Nobel d'Economia, i s'ha donat precisament a una persona dedicada a la cooperació i a la solidaritat; per ventura, s'hauria de canviar i proposar-lo, ja que ell ha treballat molt en aquest aspecte, més que a Premi Nobel de la Pau, a Premi Nobel d'Economia, per ventura, i canviar un poc el significat de l'economia en aquests països.

Esperem que pugui tenir més èxit aquesta proposta que l'any 69.

En qualsevol cas també, des del Grup Parlamentari Popular, voldria dir que aquesta proposta, apart de la personalitat de Vicenç Ferrer, no només anàs dedicada a aquesta persona, sinó que també jo crec que les persones que treballam en aquest tema sabem quantes persones, dones i homes, i també d'aquesta terra, treballen d'una manera totalment silenciosa i sense donar-se a conèixer i que duen a terme una tasca molt important en aquests països més desfavorits; jo també que, a més de Vicenç Ferrer, també aquest parlament fes un reconeixement a tots aquests homes cooperants i missioners que duen a terme una tasca molt important en aquests països denominats del sud. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

D'acord amb les intervencions que hi ha hagut en aquesta cambra, es pot donar per aprovada per unanimitat? S'aprova la proposta per unanimitat.

En no haver-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma